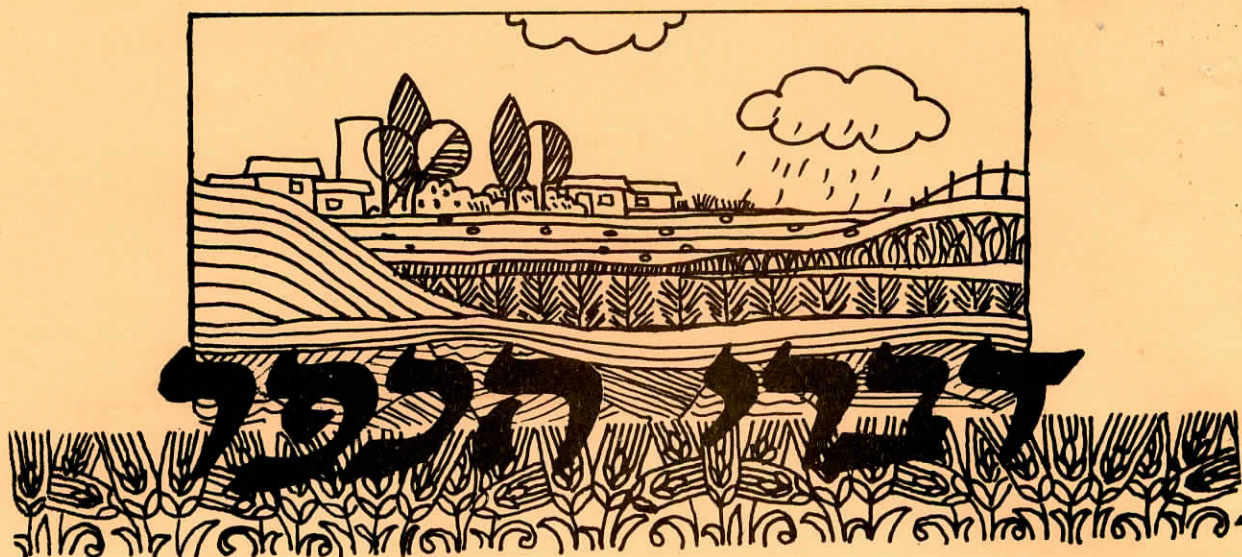

הרמזור מ'תצכב

רמזור תן כבר לעבור

אני מחכה

פן אאוחר

סמן כבר איש ירוק

אני זר כל-כך רחוק

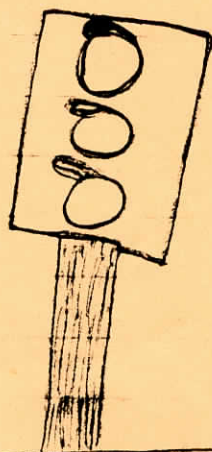
אמאן תכעס אמאן תצאץ

אם אעבור באור אדום זה מסוכן

תעבור מכונית

ואז הביתה באמת לא

אז"צ כמאן

אנרי חייט - כיתה ג'
(ראה גם "מה נשמע?")

מזל טוב... מזל טוב

י מ י - ה ו ל ד ת

19.2. תמר קולינס

מאירה עדר

עמית כ"ץ

יוסף איתם (נכד משפ' ארנברג)

משה לוי

20.2. אריאלה לוין

21.2. ריצ'רד איסטון

22.2. מיכי מבדז'יגורסקי

ניסן פלמה

רתם אילון

23.2. עמליה בוי

רונדי ויטהם

דניה כהן

מרגלית לבקונפף

24.2. פאול בילגורי

יריב פרימוסט

יונה אורן

אסנת בלר (בכדת משפ' טנא)

25.2. יוספה שוורצמן

אורנה מימרן

אלמוג כ"ץ

י מ י - נ י ש ו א י נ

19.2. ענת ואלחנן כהן

20.2. פאול וקרול בילגורי

25.2. טובה ואברי גליק

ב נ ו ל ד

לסבא ג'ימבו ויטהם

להורים - טרי וג'ניס

ולכל המשפחה הענפה - הרבה נחם !

ק ב ל ת ש ב ת

אחרי התייעצות עם האחראים לחדר-

האוכל בליל שבת, הגענו למסקנה

להתחיל את הטקס בשעה 18.45.

לתגובותיכם אנו ממתינים.

הצוות

מה נשמע ?

* התדים מקבלת-השבת לפני שבוע היו אוהדים עד מעורבים:
"שמחתי ששוב התחלנו בקבלת שבת."
"לא אוהבת לראות שנלחבות 'מלוכלכים' לפני התחלת הטקס."
"איפה השירונים?"
"רציתי לשבת במקום המיועד לקבלת שבת, ולא היה מקום".
"למה לא היה מלווה לשירה?"

הצוות המוביל מבטיח להפיק לקחים וכבר השבוע יהיו שינויים/שיפורים (ראו מודעה).

* במפעל "הבונים" היה השבוע ביקור חשוב מאוד. נציגי מכון התקנים הישראלי באו לבדוק ולאשר, אם הברזים שלנו עומדים בתקן הבריטי והאמריקאי לחסין-אש. ג'ו סינה הסביר, כי על הברזים להיות מסוגלים להעביר חומרים דליקים (או לעצור את העברתם) בתנאי שריפה. לצורך הבדיקה בנו אמיר נמנוב וג'ו מיתקן מיוחד, כדי ליצור הדמיה (סימולציה) לשריפה והברזים עמדו במבחן בכבוד. אישור זה מאפשר לנו להמשיך למכור לחברות הגז והנפט שהעלו את דרישותיהן בכיוון זה לאחרונה, ובעיקר פותח הדבר אפשרויות יצוא נוספות.

* בימים אלה השלימה ג'יין בקסטר (ישראל מיכי מ.) את תהליכי הגיור האחרונים. "מחר הול-כים לטבילה", אומר מיכי. ברוכה המצטרפת אל עמנו הסובל! (בעתיד, נקווה לראיין את הזוג)

* כשדנים בנושא קליטת הורים, חושבים בדרך-כלל במושגים של עשיית חסד ולא על קבלת תמורה. לעיתים קרובות בשכרים שני הצדדים. דוגמה? מר אלכס לוין (אביה של נעמי) מורה לאורך שנים רבות ממשיך במקצוע. כעת יש לו 9-10 תלמידים, שמנסים להתקדם בידיעת השפה האנגלית.

* כ-30 חברים נסעו לגבעת-חיים, כדי להשתתף בחתונתו של יענקלה לוסטיג "שלנו". מוסרים שהיו כ-600 אורחים (החברים אכלו בבית), כולל טל ברודי, מעבדו של יענקלה בימים אלה. מנחה הערב הוזמן מנתניה, אבל החברה שלנו (אלק, ריימונד ס. וכו') לא ויתרו על ה"זיג", לשמחתם של בני המשפחה. נו, שיהיה במזל טוב.

* בכיתה ג' אשר ב"מבוא הגליל" לומדים כרגע על בטיחות בדרכים. הקטנים עובדים ברצי-נות רבה על חוברת שמראה רמזורים, שלטים שונים, מעברי חציה ועוד. מאוד חשוב - גם לקיבוצניק הקטן שנמצא בדרכים לא מעט. בשער - "שיר" שחובר בנושא.

* האימוץ הראשוני של תלמידי האולפן החדשים עבר בהצלחה. במשפחתנו התפעלנו מרמת העברית ההתחלתית של האמריקאית הצעירה שאירחנו. השבוע הם כבר עבדו - בעיקר בניקוי מקלטים (הלוואי שלא נזדקק להם!).

* בימי הגשם האחרונים נתווספו כמעט 20 מ"מ למאזן. שלג, כידוע, לא ירד אצלנו, אבל ילדי ביה"ס "מבוא הגליל" השתעשעו בו על הר כנען.

* במסגרת משימות שנת הבר-מצווה קיבלו על עצמם ילדי כיתה ז' את ניהול גני הילדים ליום אחד והחליפו את כל הצוות (כאשר המדריכים צופים בהם ברקע), לשביעות רצון כל הצדדים.

* ולבסוף, אנמנם בסוף הרשימה, אבל לא בתחתית סולם החשיבות: באסיפה האחרונה אישרנו בדיקה של מספר פרויקטים "חדשים":

(א) הכנסת ילדי חוץ לקבוצות הגיל הרך השונות.

(ב) הגשת שירותים לקבוצות תיירים ומטיילים. נקווה שנצליח לממש אותם ושהשפעתם על חיינו תהיה חיובית בלבד.

שבת שלום ובריאות טובה לכולנו

א נ ג ה

נ.ב. החזרת "דברי" אחרי הקריאה - מהמזכירות הטכנית מוסרים כי ההענות היא מעל ומעבר.

המשיכו כך !

הרהורים עקבות האספות האחרונות

אתחיל במה שמכנים "השנרת התחתונה" - THE BOTTOM LINE. אני תומכת תמיכה מלאה בצוות החרים, שאני בחרתי בו. אני מעריכה את מאמציו ואת המשימה ששמואל לקח על עצמו. יתכן שלא אסכים עם כל המלצותיו, אך אני מוכנה - עד כמה שזה בכוחי - לעזור לתיקון המצב שאלינו בקלענו. צר לי שבגילי לא אוכל לנוח על עלי דפנה, ובזה אינני מאשימה אף אחד, כי אם אני לוקחת חלק באחריות הקולקטיבית, גם לי יש חלק במצבנו העכשווי.

אמרתי באחת האספות האחרונות שזו כשנה שאני עורכת כעין מחקר זוטא על נוכחות באסיפה. אומנם גם אני אינני נוכחת בכל אסיפה, אלא בערך בשני שלישים.

המימצאים הם כדלקמן:

מגיל 60 ומעלה - בין 30-40 חברים

מגיל 48-60 - 15-8

בנים, כולל נשים ובעלים מצטרפים, בין 8-12

ועוד 5-10 בגילים שונים

יש כאלה שטוענים שלא באים לאסיפה, מכיוון שהזקנים מחליטים על כל דבר. להם אני אומרת: יצרתם פרדוקס קיבוצי קלאסי. "אני לא בא, כי 'הם' מחליטים. הם מחליטים כי אני אינני נוכח". יש הטוענים שיש להם ילדים קטנים בבית. לאלה אני אומרת: יש לי שיגעון לבדוק עובדות. עברתי על רשימת מספרי הטלפון ומצאתי שיש בערך 55 זוגות עם ילדים קטנים בבית, אילו אחד מכל זוג כזה היה מופיע, נוכחות דור ההמשך היתה נעה בין 25-30 חברים והאסיפה היתה מקבלת צביון אחר לגמרי.

באחת האספות האחרונות היה עלינו להחליט, למשל, כמה ימי חופש מותר לחבר לקחת השנה. כנספח להצעה היה סעיף שאמר שהחלטה זו לא תחול על מי שגילו מעל 65, ולא משנה אם כך או לא ינצלו את ההטבה הזאת. איך אני, שהנני בקרוב כלולה בקטיגוריה זו, יכולה - עם עוד כ-30 כמוני, להחליט עבור אנשים בגילים אחרים? אני, כחברה, יכולה להיות חלק, אך אינני רוצה להיות הרוב המחליט. אני אומרת שוב, יתכן שלא אסכים לכל מה שיחליטו, אבל שתבואו כבר ותתנו כיוון לאן אתם רוצים להוביל את הספינה. יכול להיות ש"שנשלת" חשובה מהעמיד שלנו, או בלאו הכי "אני לא בא כי הם מחליטים, והם מחליטים כי אני לא נוכח".

בשתי האספות האחרונות המצב (אולי טלפתי?) כנראה השתנה. באסיפה על קליטה לא ספרתי, אבל היתה נוכחות מכובדת של בנים. באסיפה על פרויקטים לעתיד נכחו 25 (+60), 25 (בנים), כך ששקלתי אם בכלל לכתוב על כך. בכל זאת יש לפנינו עוד נושאים לדיון, שאולי לא נראים כנוגעים לדור הצעיר, אבל - למשל - תקפוז הורים, שהנשיאה בעול זה תיפול בעיקר על שכמם בעתיד.

בעניין קבלת מועמדים לחברות, אני מרגישה שאינני מסוגלת להצביע בעד אנשים, שבקושי החלפתי איתם שני משפטים, למרות שהם נראים לי נחמדים וחיוניים וגם ילדיהם נראים נחמדים. מי שצריך להכריע בנידון הם אלה שעובדים איתם ונפגשים איתם בבתי הילדים ובשיכונים. זה מגוחך שאני ועוד 30-40 כמוני ימשיכו להיות המחליטים הכמעט בלעדיים באסיפות.

הסוסים קצת עייפים, העגלה קצת חנרית, אז בואו - החליפו סוסים, חזקו את העגלה ותיפסו את המושכות - אני מחכה לכם.

באהבה - רחל אבידור

תיקון טעות

ב"מה נשמע?" לפני שבוע כתבתי שבחודש ינואר הוצאנו 60% מהסכום שהיינו משלמים ל"אגד", אילו היה לנו כרטיס פלסטי. בהגהה הוסיפו בכתב-יד את המילה "רק". אני לא התכוונתי לכך וה"רק" לא היה במקום ושיבש את ההודעה - להיפך שישם אחוז הוא סכום גדול, לפי דעתי, בחודש חורפי קר וגשום ובנו חברים נסעו בהחלט אך ורק בהכרח. - לפעמים "כל המוסיף גורע".
בתיא

"בגרות" קיבוץ - 1989

ועדת החברה החליטה השבוע לא להעלות לאסיפה בשמה את הנושא של נסיעות לחו"ל במסגרת של שבועיים חופש. זה בניגוד להצהרות באסיפה, שנעלה את הנושא לאחר שנת נסיון. הנושא אומנם הועלה בוועדה לפני כמה חודשים ואז הוחלט להביא אותו לאסיפה עם הצעות אלטרנטיביות לדין והחלטה. הוועדה לא הגיעה לקונסנזוס בקשר להצעה אחת מסוימת, הדעה היתה שיש לתת לחברה הזדמנות ללכך את הנושא שוב לאחר שנת נסיון ולהחליט שוב, אם להמשיך בשיטה או להגביל או לבטל.

מסיבות שונות לא הועלה הנושא לדין בזמנו, עכשיו, לאחר כל מה שקרה בחודשים האחרונים, יש הרגשה שאין להעלות לדין פתוח נושא רגיש כזה. הרבה חברים מרגישים שהאפשרות לממש שבועיים חופש בחו"ל (לרוב ביקור משפחתי) הוא שסתום לחץ, שאין לוותר עליו. וזה במיוחד לאחר כמה החלטות בשבועות האחרונים, שנתנו למספר חברים הרגשה של חוסר אמון בהם והגבלת החופש שלהם.

בדין החוזר בוועדה הובעו ההצעות הבאות, לכאן ולכאן:

- הנסיעות האלה הכניסו אווירה של שימוש ראוותני בכספי חוץ, שלא היה בעבר בצורה כה גלויה.

- גם לפני שהתקבלה השיטה הזאת היו הרבה נסיעות ע"ח כספי חוץ, בנסיעות מחוץ לתור, מלבד גילויים אחרים של אי שוויון בריהוט הבית, בילוי חופש במקומות יוקרתיים וכו'.

- מה שיש לחבר בביתו לא בולט לעין כמו בנסיעות כל שנה (או אפילו יותר). מלבד זה, בקיבוץ בדרך-כלל לא לוקחים שבועיים חופש רצוף, ולכן הפגיעה בענף היא פחותה.

- זאת הבעיה של החבר עם הענף שלו. ברוב המקומות זה לא פוגע. יתכן שבמקום עבודה מסוימים יהיה קשה לשחרר חבר לשבועיים רצופים ולכן זה יהיה תלוי במצפון החבר ובאחר-יתו לענף שלו.

- האם זה צודק שחבר אחד יסע בלי נקיפות מצפון וחבר אחר לא יוכל לנסוע?

- מה עם חבר שיש לו משפחה בחו"ל והוא אינו יכול לנסוע? איך הוא מרגיש כשהוא רואה חבר אחר בוסע כל שנה? איפה שסתום הלחץ שלו?

- אין הרבה חברים שנוסעים או יסעו כל שנה. חוץ מזה. לא צריך להיות קטנוני. האם זה יעזור לחבר ה"מסכן", אם גם שכנו לא יסע?

- אולי כדאי להגביל לנסיעה פעם בשנתיים?

- ואם יהיה למישהו בר-מצווה שנת אחת ושנה אחרת תתקיים חתונה שהוא ירגיש חובה להיות גם שם? האם יצטרך לבקש נסיעה מיוחדת? האם כדאי כל המאמץ להתקין תקנה? צריך להשאיר את זה למצפון של החברים.

זאת ה"בגרות" שהרבה חברים הגיעו אליה - לא רוצים להגביל, לא רוצים לרדת לחיי

החברים. כל אחד יסתדר עם מה שיש לו - גם בנסיעות, גם בתקציבים. השאלה המפריעה לי היא

- האם זאת בגרות או השלמה עם מציאות שקיימת כבר הרבה שנים, ואין כוח לחתור נגד הזרם.

ככה זה בעולם כולו. בקיבוץ יש עדיין שוויון הזדמנויות בדברים הבסיסיים - דיור, כלכלה, חינוך, בריאות. אני מודאגת מהעובדה שבדברים שמעבר לצרכים הבסיסיים - כמו נסיעות לחו"ל,

נופש למבוגר - אין הקיבוץ מסוגל היום להיטיב עם חבריו ולא נראה באופק שינוי במצב זה.

לאן יובילו הביטויים הגלויים של אי-שוויון? האם ימשיך החבר המצוי להשקיע את מרצו

לטובת הקיבוץ או שהוא יחפש דרכים להיטיב את מצבו האישי, כי אין לו מקורות חוץ? אני

רוצה שהחבר הזה אכן ימשיך "ברוב תמימות" לדאוג לטובת הקיבוץ וימשיך להאמין בקיבוץ

כחברה שיתופית. לכן אני רוצה להאמין שהחברים עם מקורות חוץ יגבילו את עצמם מרצונם

בשימוש בהם, במיוחד בשנות מצוקה.

שרה דבולט

החצוצרה-לזמירה

"ילדי הסנדלר הולכים יחפים" - אימרה זו כנראה נכונה. אחרת איך תסביר את העובדה שמיכל סגל, סטודנטית עם ותק של כמה שנים, לא "זכתה" אף פעם להתראיין בדפים אלה?

- מיכל, את לומדת כבר שנה רביעית. מה את לומדת? (כאילו אני לא יודעת. אתם רנאים מה הקושי פה?)

" כללית, אני לומדת הוראת מוסיקה במדרשה למוסיקה בסמינר לוינסקי בתל אביב. הקורס לתעודת הוראה אורך שלוש שנים."

- ואת לומדת שנה רביעית ----

"כשהחלטתי ללמוד, לא היתה לי תעודת בגרות באף נושא. בלי זה לא יכולתי להתקבל באף מקום. לכן למדתי שנה בתל-חי כדי להשלים את כל 8 מקצועות הבגרות. שנה מפרכת. לא חשבתי שאצליח, במיוחד כשכל הבחינות מתקיימות תוך שבועיים בנסף השנה - ואז נתבררתי בנוסף לזה שלפני שאתקבל בסמינר אצטרך להשתתף בקורס קיץ בתאורייה של המוסיקה, כי היה חסר לי ידע מינימלי בתאוריה."

(מיכל מחייכת כשהיא נזכרת)

"זה היה קורס היסטורי לגמרי. ניסו לדחוס לנו חומר של שלוש שנים לתוך שישה שבועות. אבל גם זה עבר, והתקבלתי. אחר כך התברר לי שבעצם לומדים את כל החומר ביתר פרוטרות במשך כל השנים...."

- למה יצאת ללמוד בתל-אביב, ולא ב"אורנים" למשל?

"כשהתחלתי ללמוד נחשבה המדרשה למוסיקה בסמינר לוינסקי לטובה ביותר - להוראת מוסיקה. ולמרות שאני לא יכולה להשוות, כי לא למדתי בשום מקום אחר, אני מרגישה שזה נכון. כבר בשנה הראשונה 'זורקים' אותך לים ההוראה. הדגש הוא על עבודה מעשית.

(ואחרי הרהור קל) "בדיעבד אני גם רואה את הצ'ופרים שמקבלים מפעם לפעם - השתתפות בחזרות של הפילהרמונית עם פנדרצקי או קורט מזור."

- אבל יש גם חסרונות?

"יש לזה בהחלט חסרונות. אני בין התלמידים המעטים שבאים מחוץ לאיזור תל-אביב, והיחידה שנוסעת מרחקים. המערכת מותאמת לתלמידים מקומיים: לימודים כל יום מ-8.00 עד 16.30, עם הפסקות של 10 דקות בין השיעורים. בקושי מצליחים לבלוע איזה משקה. הלימודים מתחילים גם ביום א' בשעה 8.00, ומסתיימים ב-13.30. אני יוצאת בשבת בערב, ועד השנה הייתי חוזרת רק ביום ו' ב-ארבע/חמש אחרי הצהריים."

(ריעדה רטרופקטית -)

"זאת קריעה ממש. טרטורים על הכביש, בגשם, בשמש, בחושך..."

- לכן כמעט לא רואים אותך כאן. מספר שנים כאלה גורמות לנתק?

"אני בהחלט לא בעניינים - מנותקת מהיום-יום. ואז בחופש צריכים להתאקלס מחדש, ובחזרה לבסוף החופש. מעבר קשה משני הכיוונים. --- אבל השנה אני מלמדת בבית בימי שישי, ולכן השבוע קצת יותר קל."

- איך הרכב התלמידים? האם יש עוד קיבוצניקים?

"יש עוד כמה, והאמת היא שאיתם גוצר מן ההתחלה משהו משותף, אבל סך הכל הכיתה קטנה (21 תלמידים) ומסתדרים עם כולם. גם מתחלקים לקבוצות יותר קטנות במקצועות כמו סולפג', הרמוניה, הירמון ועוד. רוב התלמידים צעירים, אחרי צבא (סה"כ שני בנים!) אבל יש גם יותר מבוגרות ממני. המשטר די קשוח - לא כמו באוניברסיטה.

("המורה לזימרה" - המשך)

רושמים בנכחות בכל שיעור ושיעור!

- תני דוגמה למקצוענות נוספים שאת לומדת.

"נץ צוח מקהלה, פיתוח קול, פיתוח שמיעה ---- "

- רחליל צד?

"חליל אני לומדת מחוץ למערכת, כי כל אחד חייב להגיע לרמה מסוימת בכלי הראשי שלו. אני לומדת אצל סרג'יו פיידמן, חבר הפילהרמונית (אחיו של "הפיידמן" של הקלרניט). העובדה שהחליל הכלי הראשי שלי מוסיפה עבודה. כל תלמיד חייב ללמוד כלי הרמוני - (פסנתר, גיטרה או אקורדיון), ולכן בנוסף לחליל יש לי גם שיעורים בפסנתר. האימונים על שני כלים, בנוסף לעבודה שזקוקה לפסנתר (הירמון, למשל), מאריכים את היום לא מעט. אני מגיעה מוקדם בבוקר ונשארת מאוחר כדי להתאמן. סרג'יו, המורה שלי, אומר שבפעם הייתי צריכה להתאמן 3 - 4 שעות ביום לפי הרמה שלי! אין סיכוי..."

- את גם עובדת?

"לפני שנה עבדתי במרכז קהילתי בשיכון ל'. השנה יש לי רק 5 ימים בעיר ומצאתי עבודה בסמינר - עוזרת למנצח ודואגת לסדרים במקהלה. במסגרת הקורס אנחנו גם מלמדים באופן עצמאי יום בשבוע."

- את יכולה להשוות בין ההוראה בעיר וההוראה כאן במשק?

"קודם כול - גודל הכיתות. בעיר אני לימדתי בכיתות ד' - ה' 40 ילד לכיתה. אתה בא פעם בשבוע ו'מעביר שיעור'. זהו. הילדים יושבים בצפיפות והדבר היחידי שאתה יכול לבקש להניע - זה את הידיים. מצד שני העובדה שכאן יש מקום להתנועע ואני מכירה אישית את הילדים יכולה לגרום גם להפרעות במשמעת. בעיר אתה יכול לאיים עליהם עם 'המנהלת' - כאן ילד מפריע - מפריע... זה לא שיעור סטנדרטי, מתנועעים, מפעילים חושים, שומעים מוסיקה - זהו פתח לפורענות."

- ספרי קצת על תוכן של שיעור.

"טוב, יש כמובן הבדלים לפי הגילים השונים, אבל העיקרון הוא שילד קטן לא יכול לשבת שלוש-ארבע שעות להקשיב למוסיקה. נותנים משימות בתנועה, שירה או נגינה בכלי-הקשה וכבר בגיל צעיר מקנים מושגים כמו קרש'נדו, סטקאטו, פיסוק. בשיטת קודאי (שיטה הונגרית) מלמדים יחסים בין התווים לפי תנועות ידיים - לכל תו יש תנועה והילדים שרים ומחקים את התנועה. למורה הישראלי יש בעייה מסוימת, כי השיטה מבוססת על שירי-עם הונגריים ידועים וצריכים 'להמציא' שירים במקום להשתמש בחומר שהילדים מכירים. המוטו הוא שיהיו פעילים כל הזמן. "מיכל מדגישה: "לא משמיעים רק מוסיקה קלאסית. גם פינק פלויד או ונגליס מתאימים להעביר ערכים מוסיקליים."

- מיכל, מהם החסרונות/יתרונות של למידה בגיל מבוגר יחסית?

(כאן תשובתה של מיכל הייתה אותי בתדהמה. כל השנים הייתי תחת הרושם שזן "אשמת" ההורים שהיא לא למדה לבגרות - והנה - שימעו:)

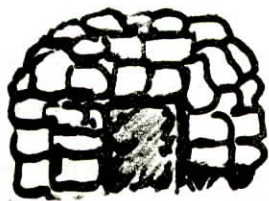
"העובדה שלמדתי לבגרות בגיל מבוגר תרמה רבות להשכלה הכללית. גם מבחינת חברה אני לא מוצאת קושי - מסתדרים (או לא מסתדרים) עם מישהו - זה לא עניין של גיל. גם הנסיון שלי עם ילדים בעבודה (4 שנים בגן ועוד אי-אלה תקופות בפעוטונים) הוסיפה הרבה. בשנה א' נכנסתי לכיתה ומיד תפסתי איפה מוקדי ההפרעה הפוטנציאליים. אמרו לי 'את מורה מלידה', אבל זה במידה גם עניין של נסיון. אני מרגישה שיש לי קשר טבעי טוב עם ילדים - אבל עדיין יש לי בעיות תדמית עם המושג 'המורה-לזימרה'."

- זה מזכיר לי: מה התוכניות לעתיד?

"לוטות בערפל. כאן אין בית-ספר. כללית, יש צמצומים בשיעורי מוסיקה בבתי-הספר, אבל תלוי בהיצע וביקוש."

- נכון לעכשיו, את חוזרת הביתה בסוף שנת הלימודים? כן.

(אמא) א נ ג ה

מצב הקלטים

בחודשים האחרונים התחלנו לטפל במקלטים שלנו באופן רציני ביותר, כדי להביא אתם למצב הטוב ביותר האפשרי. בגלל המצב הכלכלי שלנו אני עובד במימון המועצה האזורית ובגלל זה העבדנו מתקדמת יותר לאט משהייתי רוצה.

יש לנו כעת 8 מקלטים אחרי תיקון בפני הצפה, אחד עדיין לא בסדר. זה באחריות החברה שתיקנה אותו. כל יתר המקלטים יבשמים, אבל בתוך 23 המקלטים שלנו יש 6 שהחשמל לא עובד בהם בכלל (אלה שהים מלאים מים). יש 11 מקלטים בלי משאבות ו-15 בלי ונטות. נוסף לכך בחליף את המיטות למיטות חדשות מברזל, אבל זה יבוצע רק באפריל, במימון המועצה האזורית. בינתיים עבדנו אחרות יבצע המשק על-ידי המסגריה ואולפניסטים. מדובר בתיקון דלתות, צבע וביקון. אבי מקווה שעד סוף הקיץ המצב הכלכלי יהיה הרבה יותר טוב.

בזמן הקרוב כל אחד יקבל הודעה לאיזה מקלט הוא צריך ללכת בשעת חירום ומי אחראי עליו.

בגמר הטיפול כל המקלטים יהיו בענלים ואבי מקווה שנוכל לשמור עליהם הפעם.

לידיעתכם
ט ו נ י

עוועדת הקליטה - הידד!

בימים אלה הוציאה ועדת הקליטה חוברת לבקלטים. "אז מה?", תגידו, "גם זה חדשות?" אנלי לא יגיע לכותרות הראשיות, אבל להתפעל ממידת האמפטיה של כותבי החוברת לנפש המנועמד החדש.

לא עוד בקלט בבנוך, שעומד חסר אנבים מול לוח האוטובוסים, בלי לדעת על סדרי התחבורה שלנו נשואל: "איך יוצאים מהמקום הזה?" חסל סדר התלבטויות מהסוג - מי מתקן לי את הטלפון המקולקל? הביוב עולה על גדותיו - האם עלי להתקשר עם שרברב בחצור? מה ההבדל בין מרכולית ומיבימרקט? אם הקיבוץ הוא חילוני - אז מה קורה בחגים?

הכול מנסבר בשפה רהוטה, עם איורים במקומות המתאימים וכותרות מרהיבות. ינפי של חוברת.

כדאי לחלק אותה גם לבנים בקלטים?

ואלה מדורי החוברת:

1. מבוא

2. ועדת הקליטה נמשהו על תהליך הקליטה

3. מי את, חברת כפר-הנשיא

4. המבנה הארגוני - מוסדות הקיבוץ

5. עבודה

6. תקציבים

7. מערכת החינוך

8. תרבות

9. בריאות

10. מוסדות שירות לחבר

11. דברים שכדאי לדעת

עֵימוֹ! ♥ !

פנסיה מאגליה

מספר חברים, אשר הגיעו לגיל הפנסיה ושעבדו בבריטניה לפני עלייתם ארצה פנו וקיבלו פנסיה מבריטניה. חברים נוספים נמצאים בתהליך של טיפול בעניין.

פנינו אל נוקי, אשר הסכים לשמש כתובת לנושא. נוקי יעמוד לרשות החברים שרוצים לפנות לקבלת פנסיה. הפנייה חייבת להיעשות ע"י החבר עצמו. אפשר לקבל אינפורמציה נוספת מנוקי.

בינתיים 6 חברים מקבלים פנסיה חודשית אשר מסתכמת ב-£ 450, ז.א. בערך 1.400 ש"ח. סכום זה, כמובן, בא בנוסף לפנסיה שחברים מקבלים מהביטוח הלאומי.

אגב, בחודש ינואר קיבלנו 25,367 ש"ח ע"י 61 מחברינו. הנה"ח

ביטול זמני של הזמנת עיתון יומי

אם אתם מתכוונים לבסוע לתקופה ארוכה של כמה שבועות או יותר וברצונכם לבטל את המינוי על העיתון שלכם, יש להודיע על כך כחודש מראש למזכירות הטכנית.

אגב, לכל עיתון יש צורת תשלום שונה, כלומר ישנם עיתונים שאנו משלמים להם אחת לחודש וישנם עיתונים שאיתם הסידור הוא אחר. לא כל עיתון ניתן לבטל לחודש, לכן יש להתייעץ על כך עם אחת מעובדות המזכירות הטכנית. מי שהזמינו את העיתון לשנה מראש, לא יוכלו לבטל את המינוי.

המזכירות הטכנית

העובדת הסוציאלית: יום הקבלה של מלכה יהיה מהשבוע ביום שני ולא ביום חמישי, ז.א. כבר השבוע בקבעו התורים ליום ב', 20.2.89. לפרטים נא להתקשר אל מינה.

הודעות מהמרפאה

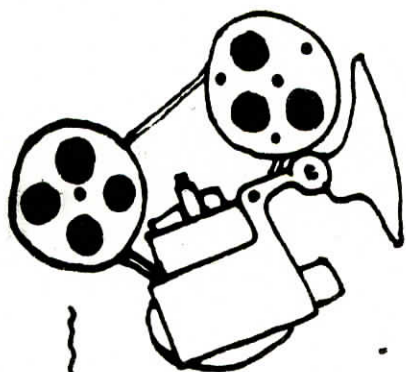
כרטיסי חנייה - אם שכחתם להחזיר את כרטיס החנייה של ביה"ח צפת, אנא תגשו עוד השבוע אל רות רחמני. אנו מאוד זקוקים לכרטיסים האלה.

אסימונים - כל חבר שנוסע לביקור רופא בעיר וזקוק לאסימונים מתבקש לקנות אותם על חשבונו במזכירות ועם חזרתו, כאשר הוא מביא את המסמכים למרפאה, הוא יכול לקבל את מספר האסימונים שהשתמש בהם בחזרה מרות רחמני.

אופניים - אנו מאוד זקוקים לזוג אופניים עם 3 לים (תלת-אנפן) עבור האחיות. אם מישהו מוכן למכור או להשאיל אותם, הוא מתבקש להתקשר איתי או אל מישהו אחר מהוועדה.

לכולנו לבריאות - רות גולן

מספר הטלפון של גברת דבולט הוא 022.

פִּינַת הַסֵּרֶס הַשְּׁבֹועִי

WESTSIDE STORY

שם הסרט: סיפור הפרברים

משחקים: מאטאלי ווד, ראס טמבלין, ג'ורג' צ'אקיריס, ריטה מורנו.

בימוי: רוברט וניז מוסיקה - דאונרד ברנשטיין

הפעם, בשידור חוזר, המחזמר בהא הידיעה, לאלה שלא ראו את השוטר קרופקה, - לאלה שמתגעגעים אליו, ול"כרישים" ול"סילונים", שתי הכנופיות המתגרות ושרות זו לזו, וסיפור האהבה בין מריה (יוליה) מפורטו-ריקו, לרומאו האמריקאית אהבה אסורה שבוערת באלף שירים. בקיצור "מחזמר" שעשוי מהרבה חומרים טובים וראשוניים, ושהיוה פריצת-דרך, בכוריאוגרפיה ובמוסיקה בתולדות המחזמר האמריקאי, ו--תרשו לי משהו שחשכתי עליו רק עכשיו - "חלף עם הרוח" של המיוזיקל. יפה לא? לטובת העניין הנתקנו ארבעה רמקולים באולם. אז צפויה לכם חוויה קוודרופונית. ובשבוע הבא אמור להיות, והדבר כפוף לחסדי מחלקת הקולנוע, "סוד ההצלחה שלי", קומדיה עם מיקל ג'י פוקס. סרטים שעתידים להיות מוקרבים -

"ימי רדיו" (וודי אלן)

"פלמנגו קיד" (מאט דילון)

משהו פראי (רק למבוגרים)

"יהושע היום ואתמול"

"שגעון בחלל" (מל ברוקס)

"שם המשחק"

"ז'אן דה פלורט"

"הקלות הבלתי נסבלת של הקיום"

"זרוק אותה מהרכבה"

"מאנון" (חלקו השני של ז'אן דה פלורט) ועוד רבים אחרים.

1. (ורטיגו) סרטים

תכלו.

ה ק ר נ ת ה ס ר ט י

היתה בקשה לוועדת התרבות לאתר שוב

את הסרט במוצ"ש - לשעה 21.15.

הוחלט לאפשר לחברים להכריע בעניין

במשאל.

אם יש לך דיעה בעניין, מלא את התלוש הזה

והכניסו לתא דואר 9 בהקדם האפשרי. רונה

הנני מבקש(ת) שהסרא יוקרן -

בשעה 21.00/בשעה 21.15

(מחק את המיותר)

דו"ח משיבת ועדת המשק שהתקיימה ביום 10.2.1989

נוכחו: מיכאל ד, מיכאל כ, דני פרידלנדר, ניל שרקי, צפורה ס, דוד דבון, קרול בלגורי, יענקל מ, שמואל חצור.

1. פיצויים לנזקי טבע בענף האבוקדו 1988

לפי הסיכומים האחרונים של האוצר וארגוני הפרות, נקבל כ-30,000 דולר פיצויים לנזקים שנגרמו לנו בעקבות החמסינים הקשים באביב.

2. נמסרה אינפורמציה עדכנית על המצב הכלכלי של התק"ם, והדיונים המתנהלים בין האוצר, הבנקים והתק"ם.

3. ביקור מבקר מטעם בנק לאומי לבדיקה יסודית של המערכת המשקית והכלכלית שלנו.

נמסר דו"ח על הביקור ונדונו באופן כללי, מסקנות שונות שהמבקר הגיע אליהן.

הנושאים האלה יגיעו בהמשך, לדיונים רחבים באסיפות הכלליות, במסגרת דיוני ה-א.ה.ל וצעדי ההבראה המשקית הנדרשת.

4. נסקרו הפרוייקטים השונים שיובאו לדיון באסיפה ביום ראשון 12.2.1989 על ידי צוות

הפרוייקטים של מטה החרום (קליטת ילדי חוץ בפעוטונים וגנים, השכרת חדרים לתיירות וכו').

5. נמסרה אינפורמציה על פניה חיצונית להשקיע בענף הצאן שלנו.

רשם: שמואל חצור

PARENTS PAGE

NEWS OF THE WEEK

- * As we informed you last week, the Kabalat Shabbat is still in its experimental stage, with possible changes in the details. So, this week the ceremony will start at 18.45 - not 19.00. (If you get there at seven you'll probably miss the whole thing.....)
- * Our factory, "Mif'al Habomin", took an important step forward this week, when our industrial valves passed the "fire-proof" test of the Israeli Standards Office (which means approval by British and American standards as well). This will enable us to continue supplying Israeli gas and oil companies, and should also open up new possibilities for export. The testing equipment, which included simulated fire conditions, was built by Joe Cina and Amir Nemenoff.
- * Congratulations to Jane Baxter (Mendzigorski to be) on completing her conversion course.
- * Do you remember the young basket-ball coach who lived here for a couple of years, Yanke'le Lustig? About 30 people went to his wedding (Mizal Tov) in kibbutz Giv'at Chaim this week. They say it was a jolly affair, with about 600 (!) guests - all the chaverim had to eat at home that evening....
Alec, Raymond S. and Co. prepared a little "show" which was apparently much appreciated by the family. The compere was brought in especially from Nathania!
- * The provisional adoption of Ulpan pupils passed peacefully - and quite a few of the families have decided to make it permanent. If you would like to adopt somebody, please contact Leah Katz.
- * In our efforts to make a living we will be trying out various new ventures, that don't need capital investment. One of them may be to take in children from outside (Rosh Pinna, etc.) for day care; another project is "rambles" along the Jordan, with a meal at Kfar Hanossi. The Asepha has approved the projects in principle. Now we shall have to test their feasibility. They won't make us a fortune, but - every little helps.

A speedy recovery to Mrs. Berman and to Mr. Frank (and any of you who are not well and we didn't know!). SHABBAT SHALOM

Inge

MAZAL TO

HAPPY BIRTHDAY

19.2.89. Tamar Collins

Me'irah Eder

Amit Katz

Yoseph Eitam (Erenberg grandson)

Moshe Levi

20.2. Ariella Levine

21.2. Richard Easton

22.2. Mickey Mendzigurski

Nissan Palma

Rotem Ayalon

23.2. Amalia NOY

Rodney Whitham

Danyah Cohen

Margalit Levenkoff

24.2. Paul Bilgory

Yariv Primost

Yonah Oren

Osnat Beller

25.2. Yosepha Schwartzmann

Ornah Mimran

Almog Katz

HAPPY ANNIVERSARY

19.2.89. Anat & Elchanan Cohen

20.2. Paul & Carol Bilgory

25.2. Tovah & Avri Glick

* M*A*Z*A*L T*O*V

* To grandpa Jimbo

* To the parents - Terry & Janice

* and to all the members of the Whitham family

* on the birth of a SON

* * * * *

FILM OF THE WEEK

WESTSIDE STORY - with Nathalie Wood, George Chakiris,

Rita Morano, Russ Tamblyn

You don't really need a resumé of this film, do you? Dudu calls it the "Gone with the Wind" of musicals!! He promises us special acoustics in the hall - with four extra loudspeakers - a quadrophonic experience, he calls it..... So, have a go. What can you lose?

TELEPHONE NO. (additional)

Mrs. Devolt - 022

